

**UCHWAŁA NR XXXV/891/20
RADY MIASTA KRAKOWA**

z dnia 12 lutego 2020 r.

w sprawie skargi na działanie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krakowie.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.) Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę (wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych: na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych oraz art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączyła Marta Kucharyk Kierownik Referatu Sesji RMK w Kancelarii Rady Miasta Krakowa) na działanie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krakowie, opisane w treści przedmiotowej skargi.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Rady
Miasta Krakowa

Sławomir Pietrzyk

Załącznik do uchwały Nr XXXV/891/20

Rady Miasta Krakowa

z dnia 12 lutego 2020 r.

Skarga (wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych: na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych oraz art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączyła Marta Kucharyk Kierownik Referatu Sesji RMK w Kancelarii Rady Miasta Krakowa) dotyczy działania Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krakowie. Skarżący wskazuje na niewłaściwe, w jego ocenie, postępowanie pracowników Filii nr 7 MOPS w Krakowie w szczególności w związku z założeniem oraz prowadzeniem „Niebieskiej Karty”.

Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej udzielając wyjaśnień poinformował, że w związku z podejrzeniem przemocy w rodzinie w stosunku do dziadka Skarżącego, który pracownikowi socjalnemu Filii nr 7 Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krakowie zgłosił pobicie przez Skarżącego tj. wnuka została wszczęta procedura Niebieskie Karty. Skarżący został wskazany w procedurze jako osoba, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie. W związku z art. 9c ust. 1 i 7 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, z uwagi na możliwość przetwarzania danych osób dotyczących procedury Niebieskie Karty wyłącznie przez upoważnionych członków grupy roboczej, Dyrektor poinformował, że brak jest możliwości szczegółowego poinformowania o przebiegu realizowanych działań, które były realizowane w ramach procedury Niebieskie Karty.

W odniesieniu do stwierdzenia Skarżącego, dotyczącego okazywania przez jego dziadka postronnym osobom i pracownikom podmiotów publicznych opinii pracowników MOPS o stosowaniu przemocy wobec niego, Dyrektor MOPS poinformował, że żaden dokument mogący być uznany za taką opinię nie został wydany. W ramach realizacji procedury Niebieskie Karty członkowie grupy roboczej, wśród których są pracownicy MOPS, podejmują działania zarówno z osobą, co do której istnieje podejrzenie, że doświadcza przemocy w rodzinie, jak i z osobą, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie. Dążą do nawiązania kontaktu poprzez spotkania w miejscu zamieszkania, podczas posiedzeń grupy roboczej lub w siedzibie instytucji. Po dacie wszczęcia procedury Niebieskie Karty, odbyło się jedno osobiste spotkanie ze Skarżącym, do którego doszło w miejscu zamieszkania, podczas trwającego spotkania pracownika socjalnego z matką Skarżącego Pracownik socjalny podjął próbę wytłumaczenia Skarżącemu czym jest procedura Niebieskie Karty, jakie czynności będą podejmowane w związku z jej realizacją. Ww. był zachęcany do kontaktu z właściwym pracownikiem socjalnym wskazanym do współpracy z nim w ramach procedury. Podczas tej rozmowy Skarżący m.in. zarzucał brak kompetencji pracownikowi MOPS prowadzącemu rozmowę, jak i negatywnie odnosił się do całej instytucji. Z uwagi na okazywaną niechęć ze strony Skarżącego i sposób prowadzenia rozmów, które miały charakter monologu, pracownikowi MOPS trudno było przekazywać informacje dotyczące realizowanej procedury. W czasie rozmów telefonicznych, jak i podczas osobistych kontaktów ze Skarżącym, ze strony pracowników MOPS nie dochodziło do agresji lub innych niestosownych zachowań, które mogłyby być poczytane jako atak.

Dyrektor MOPS poinformował, że nie jest prawdą, że Skarżący nie miał możliwości ustalenia dogodnego terminu spotkań. Skarżący był wzywany na posiedzenia grupy roboczej w swojej sprawie, ponadto pracownik MOPS podejmował próby spotkania również poza terminami posiedzeń grupy. Termin posiedzenia grupy roboczej nie był uzgadniany ze Skarżącym, gdyż nie jest to wymogiem procedury. Członkowie grupy roboczej ustalili termin pierwszego posiedzenia, na które Skarżący został wezwany.

Natomiast zaproszenia na spotkania z pracownikiem socjalnym wysłane do Skarżącego zawierały adnotację o możliwości uzgodnienia terminu innego niż wskazany w piśmie, w tym celu poproszono o kontakt z pracownikiem socjalnym wskazując godziny urzędowania pracownika oraz numer telefonu.

W odniesieniu do kwestii wydania zaświadczenia o udziale osoby w posiedzeniu grupy roboczej w celu usprawiedliwienia nieobecności w pracy, Dyrektor MOPS poinformował, że możliwe jest wydanie takiego dokumentu, jednak na jego podstawie nie przysługują uprawnienia tożsame ze zwolnieniem od pracy na wezwanie sądu. Usprawiedliwienie nieobecności w pracy z powodu udziału w posiedzeniu grupy roboczej pozostaje więc do autonomicznej decyzji pracodawcy. Na podstawie złożonych wyjaśnień, nie potwierdzono aby pracownik socjalny odmówił Skarżącemu wydania zaświadczenia.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia należy uznać, że zarzuty zawarte w przedmiotowej skardze są niezasadne.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 k.p.a.

Stosownie do art. 239 k.p.a. Rada Miasta Krakowa informuje, iż: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.